בס"ד

יום ד', יב' באדר א' תשנ"ז (19 פברואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

במאמה מלמוד על פרק חודש אדר בשני חודשי אדר השנה,
למרות שהחגים והימים המיוחדים האחרים חלים בחודש
אדר השני, אנחנו נקדיש את הדפים הבאים לפרק זה.

ב"מ בגמרא, מכ"ן משנית אסתר, נכון למשנית שבפרק מרדכי
ואסתר וכל ישראל מלאו יום 13 שבחרו אויבי היהודים לשלוט
בהם ולהשמידם ← "ובפורק הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם.
נקהלו היהודים בעריהם וגו'"
ומצאנו שכל שזה שקהלו היהודים לעשות מלחמה באויבי ה'
ואויבי ישראל, היו עושים משנית ביום היהלה ומבקשים
מה שיכל אויביהם לפניהם במלחמה. ואלו משה רבינו כשבא
לעשות מלחמה בעמלק, לא מתפלל.

והמשנית, למה?
לפי שאור שלאו בכח יתבר אנוש ולא בעבורה מלחמתם,
אלא במה שנושאים עיניהם בתפילה לשמים ומן השמים
מרחמים עליהם ועוזרים להם כח לנצח במלחמה.
וכן ישראל שבאותו הדור בשזה שנקהלו לעשות יד
במבקשי נפשם, היו מתפללים.
ולכבר אומרה משנית של יום היהלה, נקבזה משנית
לדורות, כדי לעבור תמיד שיהודעו יתברך שמו לעזה
ושומע תפילת כל איש בעת צרתו כאשר יתפלל
אל ה' בעת לצרתו כמו שעשה לאבותינו בימי מרדכי ואסתר.
וקבלת משנית כו' של יום אדר שקבלו ישראל את עצמם
לעשות בכל דור ודור, היא רמוזה במגילת אסתר, שכתוב בה:
= וכאשר קיימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות ועקתם =
(אסתר ט' - 31)

יום נעים!